

Ririro

Aladin i čarobna lampa



U jednoj dalekoj, dalekoj zemlji živeli su dečak po imenu Aladin i njegova majka. Aladinov otac je preminuo pre mnogo godina i od tada su Aladin i njegova majka živeli u siromaštvu. Jednog dana Aladinu je prišao stranac i rekao da mu je ujak. Aladin mu je odmah poverovao i čarobnjak, jer je to stranac u stvari bio, nagradio je Aladina prelepom odećom i poklonima.

Nakon nekog vremena čarobnjak je odveo Aladina u planine. „Želim da ti pokažem nešto čarobno“, rekao je. Zapalili su vatru, čarobnjak je bacio malo praha u vatru i izgovorio čaroliju. Zemlja je počela da se trese i pojavio se ravan kamen. „Ispod kamena u zemlji nalazi se blago, za tebe je, Aladine, ali moraš da me slušaš.“ Čarobnjak je Aladinu dao prsten koji će ga zaštititi od svakog zla i poslao ga dole.



Aladin je poslušao čarobnjaka, podigao kamen i sišao u pećinu. Prošao je kroz prostoriju u kojoj nije smeo ništa da dodirne, pa kroz voćnjak gde je brao najukusnije voće i na kraju je došao do upaljene lampe. Aladin je uzeo lampu sa sobom. Čak i pre nego što je uspeo da izađe, čarobnjak je zahtevao da mu preda lampu. Aladin je to odbio.

Čarobnjak se toliko naljutio da je zaključao Aladina u pećinu.

Aladin je bio očajan i plakao je u mraku. U jednom trenutku je slučajno protrljao čarobnjakov prsten. Odmah se pojavio veliki duh! Duh je izveo Aladina iz pećine i on je otrčao kući što je brže mogao. Kod kuće je primetio da se voće koje je ubrao pretvorilo u prelepe dragulje. Aladin je odlučio da proda lampu, pa je hteo da je dobro očisti.

Nakon što je nekoliko puta protrljao lampu, pojavio se još jedan duh. „Šta mogu da učinim za vas? Vaša želja je za mene zapovest!“ rekao je duh. Aladin je razumeo moć koja mu je data i pametno je iskoristio. Njegova majka i on više nikada nisu bili siromašni.

Nakon nekoliko srećnih godina, Aladin je ugledao odraz sultanove ćerke u lampi.

Odmah se zaljubio i poželeo da je oženi. Poslao je majku u palatu da razgovara sa sultanom. Ona je sa sobom ponela magično voće i vraćala se sve dok je sultan nije primio. Nakon što je video dragulje, sultan je pristao na brak, a venčanje je bilo zakazano za tri



meseca.

Dok je Aladin čekao ta tri meseca, najvažniji sultanov ministar ubedio je sultana da dozvoli njegovom sinu da se oženi princezom. Kada je ova vest stigla do Aladina, razbesneo se! Koristio je čarobnu lampu da razdvoji tek venčani par. Uspeo je u tome, a kada su prošla tri meseca, Aladinova majka se vratila u zamak. Sultan je ponovo pristao na brak, ali ovog puta je njegova cena bila veća. Aladin je to lako mogao da priušti uz pomoć svoje čarobne lampe, a i naredio je duhu da izgradi prelepu palatu za njegovu nevestu. To je zaista bilo svetsko čudo, sa najlepšim mermerom i svetlucavim draguljima svuda. Čak je i sultan bio zadivljen.

Aladin i njegova princeza dugi niz godina živeli su srećno i mirno u palati. Ljudi su ih voleli jer je Aladin bio dobar prema svima. Zli čarobnjak je takođe čuo za Aladinov uspeh i hteo je da dobije čarobnu lampu bez obzira na sve. Otputovao je u Aladinovu palatu i dok je Aladin bio u lovu, uspeo je da ukrade magičnu lampu. Rekao je duhu: „Ondesi mene, palatu i princezu na udaljeno mesto, daleko, daleko.“

Kad se Aladin vratio kući iz lova, njegove princeze više nije bilo! Odmah je posumnjao da iza toga stoji zli čarobnjak. Očajnički je počeo da je traži. Utom se Aladin setio da još uvek ima čarobnjakov prsten. „Odvedi me do prozora moje žene“, rekao je. I prsten ga je odveo. Zajedno sa princezom, Aladin je smislio plan kako da se reši čarobnjaka. Nakon toga duh je vratio Aladina, princezu i palatu na prvobitno mesto. I tu su živeli srećno do kraja života.

Sledećeg jutra, brat je bio veoma žedan kad se probudio. Zajedno su krenuli u potragu za vodom. Čim je opaka maćeha otkrila da su brat i sestra pobjegli, bacila je čini na svu vodu u šumi. Njihova maćeha je u stvari bila zla veštica. Kad je brat došao do potoka u kom je bila voda za piće, sestra je čula šapat: "Ko god pije iz mene postaće tigar." Brzo je povikala bratu da ne pije vodu jer će postati divlja zver. Na sledećem izvoru se dogodilo isto, glas je prošaptao: „Onaj ko pije iz mene postaće srna ...“, ali brat je bio toliko žedan da je ipak otpio gutljaj. Odmah se pretvorio u malog jelena.

